

การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

A STUDY OF PROBLEMS, NEEDS, AND GUIDELINES FOR DEVELOPING ENGLISH
WRITING SKILLS OF PRE-SERVICE TEACHERS BASED ON CEFR STANDARDS

พิชามณูย์ จำรัสศรี* ศศิธร โสภารัตน์ และ จันทราภา พูลสนอง
วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Pichamon Jamrassri*, Sasithorn Soparat and Chantrapa Poolsanong
College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University

*Email: pichamon@pnru.ac.th

Received: 04-09-2025

Revised: 16-10-2025

Accepted: 21-10-2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู และ 2) แนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ประชากรในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2567 วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 227 คน จาก 12 กลุ่มเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) สภาพปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครูในภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.22$) และด้านความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียน พบว่า นักศึกษามีความต้องการพัฒนาทักษะในการเขียนในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$)
- 2) แนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ คือ การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูมี 4 แนวทาง คือ 1) นำกรอบมาตรฐานความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในระดับ B1 มาพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้และการประเมินผลผู้เรียน 2) นำแนวคิดวงรอบการเรียนรู้และการสอน (Teaching and Learning

Cycle) มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) นำกรอบแนวคิด TPACK มาบูรณาการในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 4) เลือกใช้ applications ต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ กรอบมาตรฐาน CEFR นักศึกษาวิชาชีพครู

ABSTRACT

This study aimed to (1) investigate the problems and needs in developing English writing skills based on the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) among pre-service teachers, and (2) propose guidelines for developing an instructional model to enhance English writing skills in accordance with the CEFR for pre-service teachers. The population comprised 227 third-year students enrolled in the academic year 2024 at the College of Teacher Education, Phranakhon Rajabhat University, from 12 sections. The research instruments consisted of a questionnaire on problems and needs regarding English writing skills based on the CEFR and a semi-structured interview. The quantitative data were analyzed using mean and standard deviation, while the qualitative data were analyzed through content analysis.

The findings revealed that:

1) The pre-service teachers experienced a high level of problems in English writing according to the CEFR framework ($\bar{X}$ = 4.22). Similarly, their needs for developing English writing skills were also found to be at a high level ($\bar{X}$ = 3.51).

2) Guidelines for developing English writing skills are to develop an instructional model to enhance English writing skills based on the CEFR for pre-service teachers consisting of four directions: (1) integrating the CEFR writing at the B1 level into learning activities and assessment, (2) applying the Teaching and Learning Cycle (TLC) in instructional model design, (3) incorporating the TPACK framework into the instructional model, and (4) employing various applications as technological tools to support and facilitate learning.

Keywords: writing skills, CEFR framework, pre-service teachers

บทนำ

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญและเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางวิชาการ การพัฒนาประชาชนในประเทศให้มีทักษะภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นนั้น จะช่วยเพิ่มโอกาสทางการศึกษา การมีงานทำ และการเข้าถึงองค์ความรู้ระดับนานาชาติ โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู ถือเป็นประเด็นที่สถาบันการศึกษาทุกแห่งควรให้ความสำคัญ เนื่องจากนักศึกษาครูเมื่อต้องไปฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาจะต้องมีหน้าที่ผู้ถ่ายทอดองค์ความรู้และแบบอย่างการใช้ภาษาที่ถูกต้องให้แก่แก่นักเรียน การมีสมรรถนะภาษาอังกฤษที่ดีจะช่วยให้นักศึกษาวิชาชีพครูสามารถสื่อสารทางวิชาการได้อย่างมีมาตรฐาน และพร้อมสำหรับการพัฒนาตนเองสู่ความเป็นครูมืออาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมโลก

ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญต่อการเรียนรู้และการประกอบวิชาชีพครู เนื่องจากในปัจจุบันครูจะต้องมีความสามารถในการสื่อสารในระดับนานาชาติเพื่อเข้าถึงความรู้ งานวิจัย และเครือข่ายวิชาชีพในระดับนานาชาติ ดังนั้นทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับมาตรฐาน CEFR ช่วยให้ครูสามารถเข้าร่วมประชุมวิชาการ นำเสนอผลงาน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับครูต่างชาติ ซึ่งเป็นการยกระดับคุณภาพวิชาชีพครูไทยสู่ระดับโลก (Council of Europe, 2020) แต่จากผลการศึกษาหลายชิ้นพบว่า ทักษะการเขียนยังคงเป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการเรียนรู้หลายประการ Lun (2020) กล่าวว่า ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามีข้อบกพร่องด้านการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น การเลือกใช้คำศัพท์เชิงวิชาการ การใช้ไวยากรณ์ และการจัดโครงสร้างงานเขียนอย่างถูกต้อง ซึ่งส่งผลให้การสื่อสารไม่ชัดเจนและขาดความต่อเนื่อง

เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ประเทศไทยได้มีการนำนโยบายการพัฒนาภาษาอังกฤษที่อิงกับ กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาของยุโรป (Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) มาใช้เป็นแนวทาง ทั้งในระดับการศึกษาและการประเมินผลผู้เรียน (Council of Europe, 2020) กรอบมาตรฐานนี้ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการอธิบายระดับความสามารถทางภาษา โดยกำหนดระดับตั้งแต่ A1 จนถึง C2 และครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะภาษา ได้แก่ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ประเทศไทยได้มีความพยายามบูรณาการ CEFR เข้ากับนโยบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของกระทรวงศึกษาธิการ รวมถึงใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพบัณฑิตในระดับอุดมศึกษาตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นมา (Chumworatayee, 2019) แต่ผลการนำไปใช้จริงยังไม่บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพมากนัก จากผลการวัดทักษะภาษาอังกฤษของไทยจากรายงาน EF English Proficiency Index 2024 (EF EPI 2024) คะแนนภาษาอังกฤษของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 106 จาก 116 ประเทศ ด้วยคะแนน 415 คะแนน ถือเป็นระดับทักษะภาษาอังกฤษที่ “ต่ำมาก” (Very Low Proficiency) โดยอันดับลดลงจากปี 2023 (อันดับ 101) และมีคะแนนลดลงด้วยเช่นกัน ปัญหานี้สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียนไทย โดยเฉพาะทักษะการเขียนที่ต้องอาศัยความรู้ด้านโครงสร้างภาษา คำศัพท์ และการจัดองค์ประกอบข้อความอย่างซับซ้อน

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู จะสะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาจริงในการพัฒนาทักษะการเขียนในปัจจุบัน และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การวางแผนพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเสริมทักษะที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง อีกทั้งยังช่วยยกระดับคุณภาพบัณฑิตครูให้มีความสามารถทางภาษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และมีความพร้อมในการประกอบวิชาชีพในยุคโลกาภิวัตน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

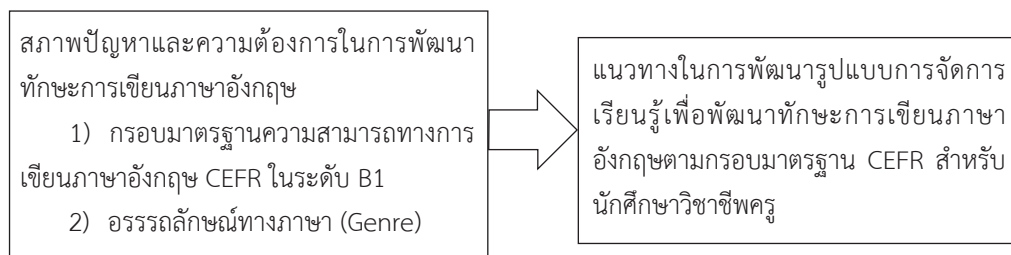
1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษาวิชาชีพครูในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐาน CEFR ซึ่งเป็นมาตรฐานสากล ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษา
2. ได้แนวทางการจัดการเรียนรู้การเขียนภาษาอังกฤษตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดที่มีประสิทธิภาพ และนำไปใช้เป็นแนวทางให้ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ
3. ได้แนวทางในการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษาวิชาชีพครูในการประกอบวิชาชีพ การสื่อสารเชิงวิชาการ และการทำผลงานวิชาการที่สอดคล้องกับมาตรฐาน CEFR

กรอบแนวคิดของการวิจัย

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ในระดับ B1 (ผู้ใช้ภาษาอิสระ) และนำมาใช้เป็นแนวทางในการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู โดยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยแสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methodology) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในระดับ B1 และแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ที่ไม่ใช่นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครู ปีการศึกษา 2567 มีจำนวน 12 กลุ่มเรียน รวม 227 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ 1) แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีโครงสร้างแบบสอบถามจำนวน 3 ตอน คือ (1) ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู และ (3) ความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.97

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เพื่อศึกษาข้อมูลเชิงลึก และแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.0

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยการฝึกหัดครูมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ไม่ใช่นักศึกษาเอกภาษาอังกฤษ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครู ปีการศึกษา 2567 มีจำนวน 12 กลุ่มเรียน รวม 227 คน และผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากนักศึกษาจำนวน 162 (คิดเป็นร้อยละ 71.36) และใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเพื่อสัมภาษณ์ตัวแทนนักศึกษาจำนวน 12 คน ระยะเวลาในการดำเนินการ ตุลาคม-พฤศจิกายน 2566

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยทำการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการศึกษา

จากการวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู สามารถแสดงผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาวิชา ระดับความถนัดพื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษตาม CEFR และประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน วิเคราะห์จำนวนและร้อยละ ผู้ตอบแบบสอบถาม 162 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเพศ สาขาวิชา ระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษตาม CEFR

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	46	28.40
หญิง	116	71.60
รวม	162	100
สาขาวิชา		
คณิตศาสตร์	21	12.96
การศึกษาปฐมวัย	24	14.82
การสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	6	3.70
คอมพิวเตอร์ศึกษา	16	9.88
ดนตรีศึกษา	5	3.08
นาฏศิลป์ศึกษา	5	3.08
ประถมศึกษา	20	12.34
พระพุทธศาสนา	7	4.32
พลศึกษา	13	8.04
ภาษาไทย	11	6.80
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	20	12.34
สังคมศึกษา	14	8.64
รวม	162	100
ระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษตาม CEFR		
A1 (เริ่มต้น)	56	34.57
A2 (พื้นฐาน)	92	56.80
B1 (ระดับกลาง)	13	8.02
B2 (ระดับกลางค่อนข้างสูง)	1	0.61
รวม	162	100
การใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน		
เคย	108	66.67
ไม่เคย	54	33.33
รวม	162	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม มีจำนวน 162 คน เป็นเพศชาย 46 คน คิดเป็นร้อยละ 28.40 เพศหญิง 116 คน คิดเป็นร้อยละ 71.60 มีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดตามลำดับดังนี้ นักศึกษาศาขาศึกษาปฐมวัย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.82 นักศึกษาศาขาวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.96 รองลงมาตามลำดับได้แก่ สาขาวิชาประถมศึกษาและสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สาขาละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 12.34 คน และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามน้อย คือ สาขาวิชาดนตรีศึกษา และนาฏศิลป์ศึกษา สาขาวิชาละ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.08

เมื่อพิจารณาข้อมูลด้านระดับความถนัดในการใช้ภาษาอังกฤษตาม CEFR และประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักศึกษามีความถนัดในการใช้ภาษาระดับ A2 (พื้นฐาน) จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 56.80 รองลงมาตามลำดับได้แก่ ระดับ A1 (เริ่มต้น) จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 34.57 ระดับ B1 (ระดับกลาง) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.02 และระดับ B2 (ระดับกลางค่อนข้างสูง) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.61 และนักศึกษาจำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เคยใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนเพื่อการสื่อสาร และนักศึกษาจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ไม่เคยใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนเพื่อการสื่อสาร

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู ทำการวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ประกอบด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยแบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู ใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การประเมินและการแปลความหมายค่าระดับ ดังนี้

4.50 – 5.00 หมายความว่า มีระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 หมายความว่า มีระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายความว่า มีระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายความว่า มีระดับระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายความว่า มีระดับน้อยที่สุด

และผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของนักศึกษาวิชาชีพครูด้านสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านสภาพปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู			
1. การเลือกใช้ไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ (Grammar)	4.43	.82	มากที่สุด

ประเด็นการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
2. การเลือกใช้คำในการเขียนภาษาอังกฤษ (Word Choices)	4.13	.91	มาก
3. การเลือกใช้กลไกทางภาษา (Mechanics) เช่น การสะกดคำ การเขียนตัวพิมพ์ใหญ่ พิมพ์เล็ก	3.98	1.07	มาก
4. การเขียนประโยคตามโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ (Sentence Structures)	4.07	.92	มาก
5. การเลือกรูปแบบ (Style) ในการเขียนภาษาอังกฤษ	4.18	.97	มาก
6. การจัดระบบโครงสร้างการเขียนของย่อหน้า (Organization) เช่น การเขียน Topic Sentence, Supporting Sentences, Concluding Sentence	4.28	.90	มาก
7. การเขียนเพื่อเชื่อมโยงของเนื้อหาที่จะสื่อสารได้ (Coherence)	4.23	1.02	มาก
8. การเขียนเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง (Cohesion) และเลือกใช้คำเชื่อมต่าง ๆ	4.33	.90	มาก
9. การถ่ายทอดเนื้อหาในการเขียนภาษาอังกฤษ (Content)	4.38	.97	มาก
รวม	4.22	.94	มาก
ด้านความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู			
1. การเขียนข้อความในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) สั้นที่ไม่เป็นทางการ หรือเป็นทางการ	3.55	.77	มาก
2. การเขียนบรรยายสถานการณ์ เหตุการณ์ บุคคล หรือสิ่งของต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน	3.57	.86	มาก
3. การเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตหรือเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต	3.78	.91	มาก
4. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นหรือให้เหตุผลในประเด็นต่าง ๆ	3.65	1.06	มาก
5. การเขียนบรรยายความปรารถนา และแรงบันดาลใจ	2.63	1.04	ปานกลาง
6. การเขียนอธิบายขั้นตอน ที่เกี่ยวข้องกับการสอน	4.08	.98	มาก
7. การเขียนสรุปประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเรียน	2.83	1.10	ปานกลาง
8. การเขียนข้อความเพื่อแสดงความคิดเห็น การโพสต์ข้อความ ผ่านทางโซเชียลมีเดียต่าง ๆ	4.16	.98	มาก
9. การเขียนบทความ เรียงความ เรื่องราว รายงานทางวิชาการ	3.39	.94	ปานกลาง
รวม	3.51	.97	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาวิชาชีพรูมีสภาพปัญหาในด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงสุด คือ การเลือกใช้ไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ (Grammar) ($\bar{X}=4.43$) รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การถ่ายทอดเนื้อหาในการเขียนภาษาอังกฤษ (Content) ($\bar{X}=4.38$) การเขียนเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง (Cohesion) และการเลือกใช้คำเชื่อมต่าง ๆ ($\bar{X}=4.33$) การจัดระบบโครงสร้างการเขียนของย่อหน้า (Organization) เช่น การเขียน Topic Sentence, Supporting Sentences, Concluding Sentence ($\bar{X}=4.28$) การเขียนเพื่อเชื่อมโยงของเนื้อหาที่จะสื่อสารได้ (Coherence) ($\bar{X}=4.23$) การเลือกรูปแบบ (Style) ในการเขียนภาษาอังกฤษ ($\bar{X}=4.18$) การเลือกใช้คำในการเขียนภาษาอังกฤษ (Word Choices) ($\bar{X}=4.13$) การเขียนประโยคตามโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ (Sentence Structures) ($\bar{X}=4.07$) การเลือกใช้กลไกทางภาษา (Mechanics) เช่น การสะกดคำ การเขียนตัวพิมพ์ใหญ่ พิมพ์เล็ก ($\bar{X}=3.98$)

เมื่อพิจารณาด้านความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพรูในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) นักศึกษาวิชาชีพรูมีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพรู 3 ลำดับ ดังนี้ การเขียนข้อความเพื่อแสดงความคิดเห็น การโพสต์ข้อความ ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ สูงที่สุด ($\bar{X}=4.16$) การเขียนอธิบายขั้นตอน ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ($\bar{X}=4.08$) และการเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตหรือเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ($\bar{X}=3.78$) และประเด็นที่มีความต้องการในการพัฒนาน้อยที่สุด 3 ลำดับดังนี้ คือ การเขียนบรรยายความปรารถนาและแรงบันดาลใจ ($\bar{X}=2.63$) การเขียนสรุปประเด็นสำคัญต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเขียน ($\bar{X}=2.83$) และการเขียนบทความ เรียงความ เรื่องราว รายงานทางวิชาการ ($\bar{X}=3.39$)

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า

1) สภาพปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ นักศึกษาส่วนใหญ่สะท้อนว่าปัญหาที่พบมากที่สุด คือ เรื่องการใช้ไวยากรณ์ (Grammar) ในการเขียนให้ถูกต้อง นักศึกษายังมีความสับสนในการใช้ Tenses ต่าง ๆ หรือ Parts of Speech ทำให้ไม่สามารถเขียนประโยคเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และนักศึกษายังประสบปัญหาในการเขียนเพื่อเชื่อมโยงประโยคต่าง ๆ ในบทความให้มีความสัมพันธ์กัน เนื่องจากนักศึกษามักจะคิดเป็นภาษาไทยแล้วจึงแปลเป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง อีกทั้งยังขาดความเข้าใจในโครงสร้างการเขียนของย่อหน้า (Organization) ของบทความแต่ละประเภท จึงไม่สามารถเขียนบทความที่น่าสนใจหรือสื่อสารได้ถูกต้องตามอรรถลักษณะเป้าหมายหรือประเภทของย่อนำนั้น ๆ นักศึกษาบางส่วนมีปัญหาในการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทหรือประเภทของบทความ โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับ B1 นอกจากนี้นักศึกษายังแสดงความเห็นว่าการกำหนดหัวเรื่องของ การเขียนนั้น หากกำหนดหัวเรื่องที่นักศึกษามีประสบการณ์ หรือตรงกับความสนใจจะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเขียนมากขึ้น

2) ความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียน นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประโยค และระดับย่อหน้าที่นำไปปรับใช้ในการชีวิตประจำวันได้ เช่น การเขียนอธิบายขั้นตอนต่าง ๆ เนื่องจากจำเป็นต้องนำไปใช้ในการสอนระหว่างฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา การเขียนเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของตนเองเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ให้เพื่อนต่างชาติเข้าใจ เนื่องจากในปัจจุบันนักศึกษามีเพื่อนที่สื่อสารกันในสื่อสังคมออนไลน์

ต่าง ๆ มากขึ้น หรือการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นในประเด็นทางสังคมในสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ โดยอยากให้การจัดการเรียนรู้ที่อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจโครงสร้างทางการเขียน และองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อการเขียนเพื่อการสื่อสารในระดับ B1 อย่างชัดเจน อยากให้จัดการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ โดยทำกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม เพื่อให้เกิดความร่วมมือหรือการให้เพื่อนช่วยเพื่อน ต้องการคำแนะนำและการตรวจชิ้นงานจากผู้สอนทั้งในระยะเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน และผู้สอนควรนำเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ต่าง ๆ มาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้

3) แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอน นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะว่า การเรียนการสอนที่ช่วยได้มากควรเป็นลักษณะ กิจกรรมเชิงปฏิบัติมากกว่าการบรรยาย เช่น การทำงานเป็นกลุ่มเพื่อเขียนเรียงความ เนื่องจากการได้ทำงานเป็นกลุ่มจะได้เรียนรู้วิธีเขียนจากเพื่อนและมั่นใจมากขึ้น ยกเว้นในการอธิบายโครงสร้างทางภาษาหรือเทคนิคต่าง ๆ นักศึกษายังคงต้องการให้อาจารย์ผู้สอนสอนอย่างชัดเจน อีกทั้งควรประยุกต์ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล (Digital Platforms) ต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเขียนร่วมกันแบบ real-time เช่น Google Docs, Padlet และได้รับข้อเสนอแนะจากอาจารย์และเพื่อนทันที ซึ่งผู้เรียนสามารถทำร่วมกันในห้อง หรือกลับไปทำร่วมกันที่บ้าน ผู้สอนควรอนุญาตให้ใช้เครื่องมือแก้ไขอัตโนมัติ เช่น การใช้เครื่องมือตรวจสอบไวยากรณ์ เช่น Grammarly ที่ช่วยให้เห็นจุดบกพร่องและแก้ไขได้รวดเร็ว โดยอนุญาตให้ใช้เพื่อการตรวจภาษาเท่านั้น เนื่องจากโปรแกรมดังกล่าวจะทำให้เข้าใจการใช้ภาษาถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการเสนอแนะให้มีการใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ เช่น วิดีโอการสอน การเขียนบน YouTube, คอร์สออนไลน์ (MOOCs) หรือแอปพลิเคชันฝึกเขียน ที่ช่วยเพิ่มโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกห้องเรียน เพิ่มกิจกรรมการเขียนออนไลน์ เช่น Blog, Discussion Forum หรือ Social Media ที่เปิดพื้นที่ให้นักศึกษาได้ฝึกเขียนจริง และได้รับการโต้ตอบจากผู้อ่านในวงกว้าง

2. ผลการศึกษาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

1) นำกรอบมาตรฐานความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในระดับ B1 มาพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลผู้เรียน โดยพิจารณาหัวข้อการเขียนจากอรรถลักษณะเป้าหมาย (Genre) ที่จำเป็นกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องประสบการณ์ (Personal Recount) การเขียนเพื่อแสดงวิธีการ (Procedure) และการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น (Exposition) เป็นต้น และต้องกำหนดความสามารถด้านการใช้ภาษา ซึ่งประกอบด้วยความสามารถในการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ การใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลายได้ เช่น ประโยคบอกเล่า คำถาม ประโยคเงื่อนไข เป็นต้น การใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมและไม่ซับซ้อนมาก การเชื่อมโยงและลำดับของประโยคอย่างสมเหตุสมผล

2) นำแนวคิดวงรอบการเรียนรู้และการสอน (Teaching and Learning Cycle) ปรับปรุงโดย Butt et al., (2001); Derewianka, (1990) มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากแนวคิดนี้มุ่งเน้นการวิเคราะห์ภาษาและการทำความเข้าใจการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคม (Social Purposes) การทำความเข้าใจในลักษณะของภาษาที่ใช้และพบเห็นในบริบทต่าง ๆ ที่ครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และนำไปสู่การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการถอดแบบการเรียนรู้ (Scaffolding Process) ที่เป็นระบบโดยเริ่มจากการที่ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาในรูปแบบการควบคุมหรือพึ่งพาการช่วยเหลือจากครูผู้สอนก่อน ในลำดับแรกจนกระทั่งไปสู่การเรียนรู้แบบอิสระด้วยตนเองในที่สุดเป้าหมายในการทำความเข้าใจการใช้ภาษาในหน้าที่เชิงสังคม ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาเสนอแนะ

3) นำกรอบแนวคิด Technological Pedagogical Content Knowledge หรือ TPACK Model (Mishra & Koehler, 2006) เนื่องจากแนวคิดนี้ จะมุ่งเน้นให้ผู้สอนสามารถบูรณาการเลือกใช้ และผลิตสื่อนวัตกรรมทางเทคโนโลยี เพื่อให้มีความสอดคล้องกันกับหลักทฤษฎีการสอนและเนื้อหาวิชาที่สอน เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนต้องเลือกเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับเนื้อหา เลือกเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับวิชาครู และเลือกเทคโนโลยีให้เหมาะสมการบูรณาการวิชาครูและเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

4) เลือกใช้แอปพลิเคชัน ประเภท Mobile Application, Web Application, หรือ Ai-supported applications ที่สามารถทำงานผ่านระบบออนไลน์เพื่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ และการตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การระดมความคิด การออกแบบสื่อการเรียนการสอน การทำงานร่วมกันสำหรับทำงานร่วมกัน โปรแกรมช่วยตรวจสอบไวยากรณ์ โปรแกรมสำหรับพัฒนาทักษะการเขียน และแอปพลิเคชันที่ช่วยสร้างแบบฝึกหัดโต้ตอบ แอปพลิเคชันที่เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ Plagiarism ซึ่งแอปพลิเคชันเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ สร้างแรงจูงใจ และสนับสนุนการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

ผลของการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีสภาพปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.22$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษามีสภาพปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงที่สุด คือ การเลือกใช้ไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ (Grammar) ($\bar{X}=4.43$) รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การถ่ายทอดเนื้อหาในการเขียนภาษาอังกฤษ (Content) ($\bar{X}=4.38$) การเขียนเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง (Cohesion) และการเลือกใช้คำเชื่อมต่าง ๆ ($\bar{X}=4.33$) เมื่อพิจารณาด้านความต้องการและความจำเป็น พบว่า นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) เมื่อพิจารณารายด้านนักศึกษามีความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครูสูงสุด 3 ลำดับ คือ การเขียนข้อความเพื่อแสดงความคิดเห็น การโพสต์ข้อความ ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ สูงที่สุด ($\bar{X}=4.16$) การเขียนอธิบายขั้นตอน ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ($\bar{X}=4.08$) และการเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตหรือเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ($\bar{X}=3.78$)

ผลการวิจัยเชิงคุณภาพสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษายังคงประสบปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการใช้ไวยากรณ์ การเชื่อมโยงประโยค และการเขียนย่อหน้าให้สอดคล้องสัมพันธ์กัน รวมถึงการเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลให้งานเขียนขาดความถูกต้องและความเป็นธรรมชาติ ขณะเดียวกันนักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนตั้งแต่ระดับประโยคจนถึงระดับย่อหน้า โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและชีวิตประจำวัน ข้อเสนอแนะจากนักศึกษาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการการทำงานร่วมกัน การได้รับคำแนะนำและการตรวจงานอย่างต่อเนื่องจากผู้สอน ตลอดจนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อมัลติมีเดีย เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเขียนให้สอดคล้องกับมาตรฐาน CEFR ในระดับ B1

แนวทางในการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูประกอบด้วย 4 แนวทาง คือ 1) นำกรอบมาตรฐานความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ในระดับ B1 มาพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผลผู้เรียน 2) นำแนวคิดวงจรการเรียนรู้และการสอน (Teaching and Learning Cycle) มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) นำกรอบแนวคิด TPACK มาบูรณาการในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 4) เลือกใช้ applications ต่าง ๆ มาเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้

2. อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่านักศึกษามีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.60$) และแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีปัญหาด้านทักษะการเขียนเกือบทุกด้าน เนื่องจากทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่ยากที่สุดในทุกทักษะภาษา เป็นทักษะแบบ Productive Skill ที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความคิดและความถูกต้องในการใช้ภาษาเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนาของ ผู้เขียน (Thanonrat, Theerawat & Phanupong, 2023) สอดคล้องกับ Byrne (1988) ที่กล่าวว่าผลของการเขียนภาษาอังกฤษสามารถบ่งบอกได้ถึงความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาด้านการเขียนรายด้าน นักศึกษามีสภาพปัญหาด้านการเขียนมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ ดังนี้ การเลือกใช้ไวยากรณ์ในการเขียนภาษาอังกฤษ (Grammar) ($\bar{X}=4.43$) รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ การถ่ายทอดเนื้อหาในการเขียนภาษาอังกฤษ (Content) ($\bar{X}=4.38$) การเขียนเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องเชื่อมโยง (Cohesion) และการเลือกใช้คำเชื่อมต่าง ๆ ($\bar{X}=4.33$) สอดคล้องกับ Sangdat (2013) ที่กล่าวว่าปัญหาในการเขียนที่พบส่วนมากในประเทศไทย ประกอบด้วย ไวยากรณ์คำศัพท์ สำนวน เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ นอกจากนี้ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมักประสบปัญหาในการใช้ไวยากรณ์ (Ferris, 1999) การขาดความหลากหลายในคำศัพท์ (Vocabulary Range) ทำให้ใช้คำซ้ำหรือเลือกคำที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากคลังคำศัพท์ที่จำกัด (Laufer & Nation, 1995) นอกจากนี้ ผู้เรียนยังขาดทักษะการวางแผนและการเรียบเรียงความคิด ทำให้งานเขียนขาดความชัดเจนและลำดับที่เหมาะสม (Silva, 1993) อีกทั้งยังมีความผิดพลาดทางกลไกการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำผิด และการขาดการใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่เมื่อต้องขึ้นต้นประโยค (Hyland, 2003) ปัญหาเหล่านี้สะท้อนถึงความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในหลากหลายมิติ

เมื่อพิจารณาด้านความต้องการในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามมาตรฐาน CEFR ของนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า นักศึกษามีความต้องการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในระดับมาก ($\bar{X}=3.51$) เนื่องจากทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารโดยเฉพาะในโลกยุคดิจิทัล เป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้สามารถสื่อสารและปฏิบัติงานในวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาครูจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารทางวิชาการ เช่น การเขียนแผนการสอน รายงานผลการเรียนรู้ และเอกสารวิชาชีพอื่น ๆ (Ferris & Hedgcock, 2014) นอกจากนี้ ทักษะการเขียนยังช่วยเพิ่มโอกาสในการแข่งขันในระดับนานาชาติ เช่น การเข้าร่วมโครงการพัฒนาวิชาชีพหรือการศึกษาต่อในต่างประเทศ การพัฒนาทักษะนี้ยังมีความจำเป็นสำหรับการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน ซึ่งครูที่มีทักษะการเขียนที่ดีสามารถออกแบบบทเรียนและเนื้อหาที่มีคุณภาพได้ดีกว่า อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของความเป็นมืออาชีพในสายอาชีพ (Hyland, 2003)

เมื่อพิจารณาด้านความต้องการในการพัฒนาการเขียนของนักศึกษามากที่สุด 3 ลำดับ พบว่า นักศึกษาต้องการพัฒนาการเขียนข้อความเพื่อแสดงความคิดเห็น การโพสต์ข้อความ ผ่านทางสื่อโซเชียลมีเดียต่าง ๆ สูงที่สุด ($\bar{X}=4.16$) การเขียนอธิบายขั้นตอน ที่เกี่ยวข้องกับการสอน ($\bar{X}=4.08$) และการเขียนเล่าเรื่องเหตุการณ์ในอดีตหรือเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ($\bar{X}=3.78$) ซึ่งผู้วิจัยเลือกอรรถลักษณะทางภาษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการเขียน คือ การเขียนเพื่อเล่าเรื่องประสบการณ์ (Personal Recount) การเขียนเพื่อแสดงวิธีการ (Procedure) และการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น (Exposition) ซึ่งความต้องการในการพัฒนาดังกล่าว สอดคล้องกับสมรรถนะตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ระบุว่า ครูต้องสามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องในการเรียนการสอน หรือในงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู แสดงรายละเอียดในผังการสร้างข้อสอบรายวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการใช้ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารในบริบทชีวิตประจำวันและการทำงาน ซึ่งประกอบด้วย 1) สามารถเขียนข้อความที่เชื่อมโยงกันอย่างง่ายในหัวข้อที่คุ้นเคยในสาขาที่สนใจของตนเองได้ 2) สามารถเขียนข้อความส่วนตัวที่บรรยายประสบการณ์ ความรู้สึก และเหตุการณ์ต่าง ๆ พร้อมรายละเอียดบางส่วนได้ 3) สามารถเขียนคำบรรยายเกี่ยวกับเหตุการณ์ได้และ 4) สามารถเขียนรายงานสั้น ในรูปแบบมาตรฐานที่มีข้อมูลข้อเท็จจริงตามกิจวัตรได้ (Office of the Teachers' Council of Thailand, 2020)

จากผลการศึกษาในการในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู พบว่า การนำกรอบมาตรฐาน CEFR ระดับ B1 มาเป็นเป้าหมายในการออกแบบกิจกรรมและการประเมินผลการเขียน ถือเป็นการเชื่อมโยงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษกับมาตรฐานสากลที่ชัดเจน โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรเน้นรูปแบบที่มีการบูรณาการแนวทางการเรียนการสอนภาษาและเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม โดยกำหนดหัวข้อการเขียนตามอรรถลักษณะทางภาษา (Genre) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ เช่น การเล่าเรื่องประสบการณ์ (Personal Recount) การเขียนเพื่อบอกเล่าวิธีการ (Procedure) และการเขียนแสดงความคิดเห็น (Exposition) โดยประยุกต์ใช้แนวคิดวงรอบการเรียนรู้และการสอน (Teaching and Learning Cycle: TLC) ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเขียนอย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่การสร้างความรู้พื้นฐาน การวิเคราะห์ต้นแบบ การสร้างงานเขียนร่วมกัน ไปจนถึงการสร้างงานเขียนด้วยตนเอง ซึ่งไม่เพียงพัฒนาทักษะการเขียนแต่ยังบูรณาการทักษะอื่น ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด และการอ่าน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาภาษาในบริบทจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Butt et al., 2001; Derewianka, 1990) ทั้งนี้ กระบวนการและขั้นตอนในแนวคิดนี้ สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาที่ต้องการความช่วยเหลือจากครูในระยะเริ่มต้นและการพัฒนาไปสู่การเขียนด้วยตนเองในที่สุด

นอกจากนี้ การนำแนวคิด TPACK มาเป็นกรอบในการบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้ จะช่วยให้ผู้สอนสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหา และวิธีการสอนอย่างเหมาะสม โดยเน้นการเลือกใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องนั้นจะช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 (Mishra & Koehler, 2006) ดังนั้น ผู้สอนควรเลือกใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น Padlet, Google Docs, Grammarly, Write & Improve และ Live Worksheets เพื่อช่วยเพิ่มปฏิสัมพันธ์และแรงจูงใจในการเรียนรู้ รวมทั้งสนับสนุนการเรียนรู้แบบ real time และการให้ ข้อเสนอแนะแบบ

ทันเวลา สอดคล้องกับงานวิจัยของ Muntrikaeo and Poonpon (2022) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับเนื้อหาจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักรู้ในสมรรถนะของตนเองและสามารถพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยต่อไปดังนี้

- 1) ดำเนินการศึกษาและพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการแนวคิดเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR
- 2) นำรูปแบบการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจาก กองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ประจำปีงบประมาณ 2566 คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยทุกท่าน นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทุกคน ที่มีส่วนร่วมอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- Butt, D; Fahey, R; S; Spinks, S; and Yallop, C. (2001). **Using Functional Grammar: An Explorer's Guide** (2nd ed.) Sydney: NCELTR, Macquarie University.
- Byrne, D. (1988). **Teaching writing skills**. Longman.
- Chumworatayee, T. (2025). The implementation of CEFR in Thai secondary classrooms. **Journal of Education and Social Sciences**, 12(1), 45–59.
- Council of Europe. (2020). **Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment – Companion volume**. Strasbourg: Council of Europe Publishing. available at <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages>
- Derewianka, B. (1990). **Exploring how texts work**. Sydney, Australia: Primary English Teaching Association.
- EF Education First. (2024). **EF English proficiency index 2024**. EF Education First. Retrieved from <https://www.ef.com> [2025, 30 Aug.]
- Ferris, D. R. (1999). The case for grammar correction in L2 writing classes: A response to Truscott (1996). **Journal of Second Language Writing**, 8(1), 1–11. [https://doi.org/10.1016/S1060-3743\(99\)80110-6](https://doi.org/10.1016/S1060-3743(99)80110-6).

- Ferris, D. R., & Hedgcock, J. S. (2014). **Teaching L2 composition: Purpose, process, and practice (3rd ed.)**. Routledge.
- Hyland, K. (2003). **Second Language Writing** (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Laufer, B. & Nation, P. (1995). Vocabulary size and use: Lexical richness in L2 written production. **Applied Linguistics**, 16(3), 307–322. Retrieved from <https://doi.org/10.1093/applin/16.3.307>.
- Mishra, P. & Koehler, M. J. (2006). Technological pedagogical content knowledge: A framework for teacher knowledge. **Teachers College Record**, 108(6), 1017–1054. <https://doi.org/10.1111/j.1467-9620.2006.00684>.
- Muntrikaeo, K., & Poonpon, K. (2022). The effects of task-based instruction using online language games in a flipped learning environment on English oral communication ability of Thai secondary students. **English Language Teaching**, 15(3), 9–21. <https://doi.org/10.5539/elt.v15n3p9>.
- Sangdat, K. (2013). Media Performance Test or Teaching Package. **Silpakorn Education Journal**, 5(1),
- Silva, T. (1993). Toward an understanding of the distinct nature of L2 writing: The ESL research and its implications. **TESOL Quarterly**, 27(4), 657–677. <https://doi.org/10.2307/3587400>.
- Thanonrat, N., Theerawat, B. & Phanupong, S. (2023). English writing skills with a focus on process: Principles, problems, and solutions. **e-Journal of Education Studies, Burapha University (eJES)**, 5(2), 1–15. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/266992>.
- The Teachers' Council of Thailand Secretariat. (2020). **Test blueprint for the teacher professional licensing examination**.